

[Pelle Voigt]

stilles til rådighed for folketinget. Det ville være vældig godt, og det synes jeg foreløbig er et tilfredsstillende resultat af ministerens svar i dag.

Jeg skal nøjes med at stille et enkelt spørgsmål, fordi jeg går ud fra, at vi nu får en redegørelse for, hvorledes disse forbehold er formuleret, og hvordan de er fremsendt, hvilken værdi de har. Jeg skal såmænd indskrænke mig til at stille et tillægsspørgsmål, som ikke kommer bag på forsvarsministeren, nemlig: hvem afgør egentlig, om der er tale om international spænding eller en væbnet konflikt, og hvor skal en sådan international spænding eller væbnet konflikt efter ministerens opfattelse finde sted, før aftalen træder i kraft? Kan der være tale om en væbnet konflikt i Mellemøsten eller i Sydafrika, eller er det noget, der skal have direkte berøring med vore egne breddegrader?

Albrechtsen (VS):

Jeg bemærkede før, at forsvarsministeren meddelte hr. Pelle Voigt, at oplysninger om, hvilke eventuelle yderligere flytyper – det må formentlig også gælde oplysninger om, hvilke flyvestationer, i hvilket omfang osv. – der kunne være tale om ud over dem, som offentligheden i øjeblikket ad forskellig vej har fået kendskab til, er klassificerede oplysninger. Vil det sige, at oplysninger om andre flytyper, om flere flyvestationer, i det hele taget om langt mere vidtrækkende ting, end vi i dag har kendskab til, kan der være tale om foreligger, men de er altså klassificerede?

Forsvarsministeren (Engell):

Jeg vil godt først sige til hr. Pelle Voigt, at NATO-alliancens område jo er ret klart defineret.

Jeg vil godt henvise til, hvad jeg sagde under den debat, vi havde, jeg tror, det var den 10. november 1983, om NATO-strategien, hvor jeg henviste til en udtalelse af den daværende minister, hr. Kjeld Olesen – det var nu i en anden sammenhæng, det var omkring atompolitikken – som jeg synes formulerede nogle centrale sætninger. Han sagde om fortolkningen af, hvad der i forskellige situationer kunne betegnes som fred eller ikke-fred, at enhver regering må have et minimum af handlefrihed til at vurdere, om der foreligger en nødsituation. Jeg vil derfor ikke

gå ind i en nærmere beskrivelse af, hvornår der foreligger den ene eller den anden situation.

Må jeg blot henvise hr. Albrechtsen i anledning af de betragtninger, han var inde på, til side 21 i den årlige redegørelse, jeg har udsendt.

Pelle Voigt (SF):

Ja, man må vel konstatere, at der med ministerens svar her er åbnet mulighed for, at der eksisterer aftaler om, at der kan komme en række yderligere flytyper, herunder atomvåbenbærende fly, til Danmark, men at materialet er klassificeret, og at ministeren vil overveje, hvor meget af dette materiale der kan komme til folketingets kendskab, altså om man kan gøre ligesom tidligere forsvarsminister Poul Søgaard, nemlig give folketinget en oversigt over, hvilke flytyper der kan blive tale om, sådan som det også er sket i Norge, hvor det såmænd er lykkedes at få oplyst, at f.eks. F-111 flyet ikke indgår.

Jeg vil gerne spørge, om ministerens betragtninger om NATO-alliancens geografiske udstrækning skal forstås sådan, at disse internationale spændinger og væbnede konflikter skal finde sted inden for selve NATO-alliancens område, og at der måske heri ligger en art dansk kommentar til de såkaldte out-of-area operationer, som drøftes meget i NATO-kredse i øjeblikket. Er det sådan, at en væbnet konflikt f.eks. i Korea eller i Afrika ikke vil kunne udløse aftalen?

Thoft (SF):

Ministeren svarede mig ikke før, og det giver mig anledning til at vende tilbage: er det ikke korrekt, at et af problemerne i denne sag er, at så snart regeringen har besluttet, at danske styrker skal overgå til NATO-kommando, så har den danske regering og det danske folketing ikke en bønne at skulle have sagt, fordi så er det enhedskommandoen, som er underlagt NATO-kommandoen, der beslutter, hvilke våben der skal ankomme, hvilke våbentyper der skal anvendes? Er det ikke det egentlige problem?

Jeg vil til sidst sige, at jeg mener, ministerens svar i dag har været så utilfredsstillende, at jeg ikke kan se andet, end at det må vi have med i morgen i samrådet.